

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE Nr. 1334

Şedința publică de la 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea recursurilor declarate de reclamanta S.C. SRL cu sediul în comuna str , județul Brăila și de părțile DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRĂILA și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BRĂILA, cu sediul în Brăila, str.Delfinului nr.1, împotriva sentinței nr. 510/ .2009, pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 2009.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2009 care au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, când instanța având nevoie de timp pentru deliberare, amână pronunțarea cauzei la data de 17 decembrie 2009.

C U R T E A

Prin sentința nr. 510/ .2009 a Tribunalului Brăila s-a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta S.C. SRL în contradictoriu cu părății AGENȚIA NAȚIONALA DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRĂILA și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BRĂILA – Activitatea de Inspectie Fiscală Brăila având ca obiect anulare acte administrative.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că prin Decizia nr.103/ 2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice – Județul Brăila s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de SC SRL Brăila privind debitele parțiale stabilite de Decizia de impunere nr. 2008 pentru suma totală de lei din care lei cu titlu de impozit pe profit calculat suplimentar la plată, lei cu titlu de taxă pe valoare adăugată calculată suplimentar de plată, lei cu titlu de majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar și lei cu titlu de majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată calculată suplimentar.

Referitor la motivul invocat de reclamantă ce vizează facturile emise de SC SRL tribunalul a constatat că în mod corect organele de control nu au luat în considerare tranzacțiile efectuate de reclamantă cu acest partener comercial.

Astfel, SC SRL a fost înregistrată la poziția din anexa Ordinului ANAF nr.447/2006 și publicat în Monitorul Oficial nr. 593/2006 ca fiind contribuabil inactiv, situație în care sunt aplicabile prevederile art.3 din Ordinul nr.575/21.07.2006 emis de M.F.P. – ANAF care arată că „de la data declarării ca

inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi fiscale, documentele emise cu încălcarea acestei interdicții neproducând efecte juridice din punct de vedere fiscal".

Or, toate facturile prezentate de reclamantă ca fiind emise de SC SRL sunt dateate ulterior înregistrării acesteia la contribuabili inactivi, situație opozabilă terților ca urmare a publicării ordinului în Monitorul Oficial.

Prin urmare, nici una din facturi nu mai poate produce efecte juridice din punct de vedere fiscal, aspect care reflectă în faptul că nu mai aveau calitatea de documente justificative pentru operațiunile economice și a înregistrărilor în contabilitatea reclamantei și, în consecință, a cheltuielilor și deducerea TVA-ului.

Sustinerea reclamantei privind efectele juridice ale facturii fiscale prin prisma Legii nr.12/1990 nu este relevantă în cauză întrucât analiza organului de control vizează efectele fiscale ale unui document contabil și nu ale provenienței bunului sau dovedă a tranzacției respective.

In esență, tribunalul observă că aceste facturi fiscale, indiferent ce conțineau ele și ce forță probatorică, nu mai pot constitui documente justificative fiscale, cu consecințe directe atât asupra impozitului pe profit cât și a taxei pe valoare adăugată pe care reclamanta le datorează precum și a accesoriilor calculate de la data scadenței obligației de plată.

In privința mărfurilor livrate către alți parteneri comerciali, respectiv către SC SRL SC SRL și SC

SRL Vrancea, tribunalul observă că reclamanta avea obligația de a emite facturile fiscale și de a înregistra veniturile corespunzătoare precum și taxa pe valoare adăugată colectată aferentă.

Or, urmare a controlului fiscal s-a constatat că toate aceste operațiuni contabile nu au avut loc și ca atare se impune stabilirea impozitului suplimentar și a TVA –ului aferent, situația reală fiind diferită de cea care rezultă din actele societății.

Tribunalul a reținut că, deși reclamanta deținea avizele de însoțire a mărfurilor livrate către terți, în contabilitatea firmei nu se regăseau vânzările produselor, veniturile încasate sau de încasat și TVA-ul aferent, aceste sume fiind calculate de inspectorii fisicali ca fiind datorate către bugetul de stat motiv pentru care sunt nerelevante înscrisurile depuse la dosar (facturi fiscale), ele nefiind urmate și de operațiunile contabile efective și evidențierea datoriilor.

De altfel, documentele anexate acțiunii nu sunt suficient de elocvente întrucât sunt parțial ilizibile și au înscrise date contradictorii ce nu pot fi coroborate cu avizele de însoțire a mărfuii.

Împotriva acestei sentințe în termen legal a declarat recurs reclamanta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivare recurrenta a arătat că sentința a fost pronunțată cu interpretarea și aplicarea greșită a legii și prinț-o greșită apreciere a materialului probator administrat în cauză.

În mod greșit a apreciat instanța că facturile fiscale respective nu fac dovada tranzacției și a provenienței bunurilor, în realitate reclamanta cumpărând marfa respectivă.

Instanța a făcut o greșită apreciere a probelor administrate în cauză, reținând o situație de fapt neconformă realității, din înscrisurile depuse rezultând că pentru

mărfurile menționate s-au încheiat facturi cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Examinând sentința pronunțată prin prisma motivelor invocate, dar și din oficiu, sub toate aspectele, conform art.304¹ Cod proc.civilă, Curtea constată că prima instanță a făcut o greșită interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în materie și o greșită apreciere a materialului probator administrat în cauză, pronunțând o sentință nelegală și netemeinică a cărei reformare se impune.

În interpretarea dată dispozițiilor legale în materie instanța a încălcăt principiul de drept al bunei credințe, facturile fiscale emise de S.C. „SRL”

făcând dovada tranzacției și a provenienței bunurilor respective, în ceea ce o privește pe recurenta cumpărătoare de bună credință.

Art.3 din Ordinul M.F.P. nr.575/2006 precum și celorlalte prevederi menționate, reglementează situația contribuabilului declarat inactiv și sănctiunile aplicabile acestuia. Din interpretarea acestor texte de lege nu se poate concluziona că operațiunea de vânzare-cumpărare nu a avut loc în ceea ce o privește pe recurenta cumpărătoare de bună credință, interdicția societății S.C. „SRL” de a emite documente fiscale neputând conduce la concluzia că recurenta nu a cumpărat marfa respectivă.

Potrivit Legii nr.12/1990, prin documente de proveniență se înțelege după caz, factura fiscală, factura, avizul de însoțire a mărfuii, documentele vamale, factura externă sau orice alte documente stabilite prin lege.

Atâtă timp cât nu s-a demonstrat reaua credință a recurentei iar facturile respective corespund realității, respectiv că acestea nu sunt false sau nu au fost anulate, aceste produc efecte în ceea ce o privește pe recurentă, îndeplinind calitatea de document justificativ pentru operațiunile economice efectuate, astfel încât pot sta la baza înregistrărilor în contabilitate privind cheltuielile cu mărfurile achiziționate și dreptul de deducere a T.V.A.

Potrivit prevederilor art.11 - 112 din Legea nr.571/2003, ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care un contribuabil a fost declarat inactiv, precum și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică persoanelor interesate.

Curtea constată încălcarea acestui text de lege, apreciind, așa cum s-a menționat, că nu se poate dispune sancționarea recurentei prin neluarea în considerare a tranzacției efectuate.

În privința mărfurilor livrate altor parteneri comerciali, Curtea reține că instanța a încălcăt prevederile art.261 pct.5 Cod proc.civilă, rezumându-se la o motivare lapidară, reținând că documentele anexate „nu sunt suficient de elocvente încrucișat sunt parțial ilizibile și au înscrise date contradictorii ce nu pot fi corroborate cu avizele de însoțire a mărfuii”.

Instanța de fond nu a arătat însă că sunt aceste date contradictorii.

Pe de altă parte, dacă ar fi fost vorba de documente ilizibile, instanța avea obligația de a-și exercita atribuțiile prevăzute de art.129 Cod proc.civilă, și nu să respingă acțiunea pe motivul că „situația reală este diferită de cea care rezultă din actele societății”.

Curtea reține că la dosar au fost depuse actele din care rezultă că marfa respectivă a fost facturată, astfel încât în mod nejustificat atât la întocmirea actelor de control cât și la soluționarea contestației nu s-a ținut cont de aceste documente.

Față de cele expuse, în temeiul art. 312 Cod proc.civilă, Curtea va admite recursul declarat de S.C. , SRL și va modifica sentința atacată în sensul admiterii acțiunii astfel cum a fost formulată.

În ceea ce privește recursul declarat de părâtele D.G.F.P.Brăila și A.F.P.Brăila împotriva încheierii de ședință din data de .2009 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2009, Curtea reține că acesta nu a mai fost susținut. În raport de soluția pronunțată în cauză acesta a rămas fără obiect.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

ADMITE recursul declarat de reclamanta S.C. SRL , cu sediul în comuna , str. , județul Brăila împotriva sentinței nr. din .2009, pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2009 și în consecință;

Modifică sentința nr. /2009 a Tribunalului Brăila în sensul că admite acțiunea formulată de reclamanta S.C. SRL și anulează raportul de inspecție fiscală nr '2008, a deciziei de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată nr. '2008 și parțial în ceea ce privește respingerea contestației reclamantei decizia nr. .2009 privind soluționarea contestației împotriva raportului de inspecție fiscală și împotriva deciziei de impunere emise de D.G.F.P. – A.N.A.F.

Anulează dispoziția nr '2008 și corelativ decizia nr. /2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva dispoziției de măsuri nr. '2008 în contradictoriu cu A.F.P.Brăila – Activitatea de Inspectie Fiscală.

I REVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică de la

2009

Presedinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red.
Tehnic
Ex.5
Fond

2009
02 26
2010